

מגילת
אסתר

ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית,
וביום אחר קריאת התורה. הקורא מברך שלש ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה
נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחנינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

א x ויהי בימי אחשורוש הוא
אחשורוש המלך מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה: ב בימים ההם כשבת המלך
אחשורוש על כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו
עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו:
ד בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת
יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום: ה ובמלואת (ובמלאות ק) הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים
בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה
שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
ו חור (ח' רבתי) כרפס ותכלת אחוז בחבלי

תוכן

- 3.....ברכות המגילה
- 3.....מגילת אסתר
- 21.....ברכות לאחר קריאת המגילה
- 23.....סדר ברכת המזון - אשכנזי
- 26.....סדר שבע ברכות
- 26.....סדר ברכת מעין שלש
- 27.....סדר ברכת המזון - ספרדי
- 30.....סדר שבע ברכות
- 30.....סדר ברכת מעין שלש
- 31.....מילתא דבדיחותא

בני ברק: הלפרין 18 • ירושלים: מלכי ישראל 2
972-3-4154900 • סל www.wash.co.il • office@wash.co.il
U.S.A. - Meiv'ar Judaism Tel: 718-436-0707 www.meforjudaica.com
© כל הזכויות שמורות Made in Israel

משנכנס

אדר

מרבין

בשמחה

בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ח והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ט גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: י ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: יא להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: יב ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: יג ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: יד והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: טו כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: טז ויאמר מומכן (ממוכן ק) לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: יז כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את

ושתי המלכה לפניו ולא באה: יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: כ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: כב וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: כג ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: כד ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה

משנכנס

אדר

מרבין

בשמחה

על הכל ?? אֱלֹהֵינו אֲנַחְנו מוֹדִים לָךְ וּמִבְרָכִים אֶת שְׁמֶךָ כְּאִמּוֹר
וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעֵת. וּבִרְכַת אֶת ?? אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּזוּן:

רחם ?? אֱלֹהֵינו עֲלֵינו וְעַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיִּיכָלְךָ. וְעַל מַעֲוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינּוּ רַעְנוּ וּזְנוּנוּ. פְּרַנְסָנוּ. כִּלְכַלְנוּ. הַרְוִיחְנוּ
הַרְחוּנוּ לָנוּ מִהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ ?? אֱלֹהֵינו לִידֵי מִתְנַת
בְּשׂוֹר וְדָם. וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם. אֲלֵא לִידֵי הַמְּלָאָה וְהַרְחֲבָה. הַעֲשִׂינָה
וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רַצוֹן שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא.
וּמְלַכּוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ תַּחֲזִירֵנָה לְמַקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רצה וְהַחֲלִיצֵנוּ ?? אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי. הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנְחַם בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵי רַצוֹנְךָ. וְאֵל
תְּהִי צָרָה וְיִגְוֶן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בֵּעַל
הַנְּחֻמוֹת: וְהַגַּם שְׁאֲכַלְנוּ וְשִׁמְיֵנו חָרַפְנוּ בִּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל-תִּשְׁכַּחְנוּ
לְנֶצַח וְאֵל תִּזְכְּרֵנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (וְאוֹמֵר בְּלַחַשׁ) אָמֵן:

ברוך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעַד הָאֵל אֲבִינּוּ מַלְכֵנוּ אֲדִירָנוּ.
בוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רֹעֵנוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ.
הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גְּמָלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה וְכָל-טוֹב: (טוֹבִים אִמּוֹ)

הרחמן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחֵם הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ: הַרְחֵם הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחֵם הוּא קָרַן לְעַמּוֹ
יְרִים: הַרְחֵם הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחֵם הוּא יִפְרַנְסָנוּ
בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי בְהֵתֵר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחְתָּ וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחֵם הוּא
יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיָמֵינוּ: הַרְחֵם הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ: הַרְחֵם הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחֵם הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוֹת
מַהֲרָה מֵעַל צְוָארֵנוּ: הַרְחֵם הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאָרְצֵנוּ:

הַרְחֵם הוּא יִרְפָּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאֵת הַנִּפְשׁ
וּרְפּוּאֵת הַגּוּף: הַרְחֵם הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֲבָה:
הַרְחֵם הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל
כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רַצוֹן
וְנֹאמֵר אָמֵן: הַרְחֵם הוּא יִרְוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחֵם הוּא יַחֲזִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:

הרחמן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוּ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ
עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתֵּי נַחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח:

הרחמן הוּא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׁאֲכַלְנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדֵי
עוֹלָם וְיִהְיֶה שְׁלֵחָנוּ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינּוּ כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ
יִשְׁתֶּה. וְאֵל יִחַסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן: הַרְחֵם הוּא
יִבְרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסֻּעָדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ.
בְּנִיִּים שִׁיחִי. וּבְנִכְסִיִּים שִׁירְבוּ. בָּרַךְ ?? חֵילוֹ וּפְעָלֵי יְדָיו תִּרְצֵה. וְיִהְיֶה נִכְסֵי
וְיִקְסִינוּ מִצְלָחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנֵינוּ וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דָּבָר
חֲסָא וְהַרְהוֹר עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַיָּמִים בְּעִשׂוֹר וְכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִקְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן:

הרחמן הוּא יַחֲזִינוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּמְקֹדֶשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדִּיל (כִּיִּם)
שְׂמַחֲפִלִּים מוֹסֵף. וְכֵן בְּמוֹרָצֵי שְׁבַת אֹמְרִים: מִגְדוֹל! יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ.
וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרַעֲבִי. וְדָרְשִׁי ?? לֹא יִחַסְרוּ כָּל טוֹב: נַעַר הֵייתִי
גַּם זָקְנָתִי וְלֹא רֵאִיתִי צְדִיק נֶעְבֵּר. וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לַחֵם:
כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֶה. וְזָרְעוּ לְבָרְכָה: מַה שְׁאֲכַלְנוּ יִהְיֶה
לְשִׁבְעָה. וּמַה שְּׁשִׁתֵּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמַה שְּׁהוֹתֵרְנוּ
יִהְיֶה לְבָרְכָה כְּדָכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָנֵינוּ וְיִאֲכַלּוּ וְיִוִּתֵינוּ
כְּדָבָר יי: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיִּי. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיִי. וְהִיָּה יי מִבְּחָטָא: יי עַד לְעַמּוֹ
יִתֵּן. יי בְּרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

משנכנס
אדר
מרבין
בשמחה

סדר שבע ברכות

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בן עדי עד, ברוך אתה ?? יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בנייה לתוכה בשמחה, ברוך אתה ?? משמח ציון בבנייה:

שמוח תשמח רעים האהובים, כשמהך יצריך בן עזר מקדם, ברוך אתה ?? משמח חתן וכלה:

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה, דיצה וחדוה, אהבה ואהבה, ושלוש ורעות, מהרה ?? אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשמה נגינתם, ברוך אתה ?? משמח חתן עם הכלה: אמורים ומצליח:

סברי מרנו, ושימח: לחיים.

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

סדר ברכת מעין שלש

ברוך אתה ?? אלהינו מלך העולם, על

על היין | על פירות מזו המינים | על מזונת
הגפן ועל פרי הגפן | העץ ועל פרי העץ | המזיחה ועל הפלפלה
ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו, לאכל מפריה ולשבע מטובה. רחם ?? אלהינו עלינו ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונברך עליה בקדשה ובטהרה:

כשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונודה לך (?? אלהינו) על הארץ ועל

על היין | על פירות מזו המינים | על מזונת
פרי הגפן, של א"י פרי גפנה, ברוך אתה ?? על הארץ ועל פרי הגפן, של א"י ועל פרי גפנה, של א"י פרוניתה. ברוך אתה ?? על הארץ ועל הפרות, של א"י ועל פרוניתה. המזיחה ועל הפלפלה, של א"י מזינתה ועל כלקלתה. ברוך אתה ?? על הארץ ועל המזיחה, של א"י ועל מזינתה.

מילתא דבדיחותא

חשיבות רבה יש לדברים הכתובים בלשנא קלילא
כמלתא דבדיחותא ומעלים חיוך על שפתי הקוראים.
שכן, פעמים שאדם עסוק ומקפץ בטדודות, ואין מחו
ולבו פנויים ללמוד דרושים או לעיון בדברי מוסר. לכן
קבצנו בזאת דברי צחות למען יוכל כל אדם לעורר
לבבו כשאין עתותיו בידו. נקנה שאכן תופק מלא
התועלת ממדור זה.

עד כנמר וגבור כארי

"כשהייתי צעיר" – ספר ר' שמח'לה לקהל מאזיניו
– "החלטתי לקום מדי יום בשעה ארבע לפנות
בקר ולהגיע בזמן ללמודים. כנתי את השעון לשעה
המיועדת. השעון מצלצל על הבקר, ואני מכבה אותו
וכבר מושיט ידי למי הנטילה.

'שמח'לה, אל תקום. עזן מקדם, אתה עיף' – לחש
היצר הרע. 'שמחה, לקום! קום ללמוד!' דרבן היצר
הטוב. 'שמח'לה לישן!' – 'שמח'לה לקום!' – 'לישן!'
– 'לקום!'

כך התקוטטו אתי היצר הרע והיצר הטוב, עד שנמאס
לי מהמריבות שלהם ולבסוף התגברתי והצלחתי לקום.
קמתי לעבודת הבורא לאחר מאבק איתנים.

סיים ר' שמח'לה את ספורו באזני הקהל המתפעל: "אני
מגיע לשיבה, המגיד שעור שואל אותי: 'למה אחרת?'
אמרתי לו: 'מלחמה היתה לי במטה עם היצר טוב והיצר
הרע, ודוקא קמתי מקדם, הצלחתי להתגבר על היצר'.

הקולמד: 'אז למה הגעת בכל זאת כל כך מאחר?'

שמח'לה: 'אחרי כזאת מלחמה צריך קצת מנוחה...'

משנכנס

אדר

מרבין

בשמחה

והגית בו יומם ולילה

לילה אחד למד ר' שמחה'לה בבית-המדרש ונרדם על הגמרא. כעבר שעות אחדות העיר אותו מאן-דהוא: "ר' שמחה, מדוע אינכם הולכים לישן על המטה?"

"יש מחלקת בגמרא" – השיב ר' שמחה'לה בקול מנומנם, "יש מחלקת בגמרא האם הלילה נברא כדי ללמוד או כדי לישן. אני רוצה לצאת ידי חובת כל השיטות, אז אני ישן על הגמרא".

"אחד הפללים של בעל-דרך לזכר הוא: לעולם לא להעליב אנשים ברבים!" קרא ר' שמחה'לה באזני קהל מאזיניו. "במיוחד יש להזהר שלא להעליב טפשים!" הוסיף.

וכאן פנה ר' שמחה'לה אל מוטל שישב בצד והאזין וקרא אליו: "אמר את האמת, מוטל. האם העלבת אותך פעם?"

צדקתו עומדת לעד

באחת מהדרשות שר' שמחה'לה בא לשמוע הוא שומע את הבעל דרשן אומר אל הקהל המרתק: "יהודים יקרים, חז"ל אומרים שכאשר נותנים צדקה – הנתינה חוזרת אל הנותן. אל תחששו אפוא מלפזר צדקה בשפע".

"נכון, נכון!" קפץ ר' שמחה'לה וספר: "בשבוע שעבר הענקתי למישהו תרומה של עשרת אלפים שקלים בצ'ק מזמן. כעבר יומים – הצ'ק חזר!"

באחד הימים חש ר' שמחה'לה בלבו. בדיקות מקיפות העלו שהוא חיב לעבר נתוח לב. לתדהמתו נודע לו, שרק ההרדמה עצמה תעלה לו אלפים דולר.

"כל-כך הרבה כסף?" הוא נדהם, "ונה עוד חוץ מהנתוח?! יוצא אפוא שיכלתי להפך למיליונר! מדי יום אני מעניק שעורים והרצאות לקהל רב, ובמקף אחת מרדדים מאות אנשים, בלי לבקש מהם פרוטה!"

רופא כל בשר

לקראת הנתוח הראשון בחייו, היה ר' שמחה'לה מפתח עד מנת. כאשר נגש אל הנתוח בקש הרופא להרגיעו ושאל אותו: "אדוני, מה קרה? מדוע אתה כל-כך חושש?"

"כבוד הרופא, תבין" – הסביר ר' שמחה'לה ברעד – "זו הפעם הראשונה שאני בבית חולים וגם הנתוח הראשון בחיי".

"ומה בכך? אתה לא ילד קטן!" לא הבין הרופא, ונסה להרגיע את ר' שמחה'לה, "גם אצלי זהו הנתוח הראשון שאני עומד לעשות בחיי, ואיני מפתח כמוך!"

משתה ושמחה

ערב פורים. בביתו של ר' שמחה'לה נודפים ריחות מגרים. מן הסירים עולים אדים, ור' שמחה'לה רוכן מעל סיר הדגים, מכניס את הראשים וטורח הרבה למקם אותם היטב בתוך הסיר.

"מה קורה, ר' שמחה'לה?" שואל אחד האורחים הרבים שממלאים תדיר את ביתו. "למה אתה עובד קשה כל-כך?"

"אינך מבין?" משיב ר' שמחה'לה, "אני חיב להעמיד את ראשי הדגים כשהפה שלהם מפינה כלפי מעלה. חבל שהם ישתו לנו את הרטוב..."

בורא נפשות

יום אחד חש ר' שמחה'לה ברעב. כאשר התקרב לחנות לממכר גלידה, הבחין במודעה מזמינה התלויה בפתח החנות: "הפניסה לצבור הרחב".

משנכנס

אדר

מרבין

בשמחה